

במה מדליקין פרק שני שבת

כל יומא דשבתא... של כל שבתות השנים: סוס ימינ וגריס... שלא יקרב מלאך המות אליו שהטורה מניגה ממוה כדאמרין בכוטרה (דף כ"א):

קח א מיי פכא מהל... שבת הלכה יח סגן... לאוין סס טושיע איה...

ק"ב ב מיי פכא מהל... שבת הלכה לא סגן... סס טושיע איה ס"ה ש"ה...

ק"ג ב מיי פכא מהל... שבת הלכה טו: ק"ג ב מיי פכא מהל...

ק"ד ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ס"ה מנהל... ק"ד ב מיי פכא מהל...

ק"ה ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ס"ז מנהל... ק"ה ב מיי פכא מהל...

ק"ו ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ס"ח מנהל... ק"ו ב מיי פכא מהל...

ק"ז ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ס"ט מנהל... ק"ז ב מיי פכא מהל...

ק"ח ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"א מנהל... ק"ח ב מיי פכא מהל...

ק"ט ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ב מנהל... ק"ט ב מיי פכא מהל...

ק"י ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ג מנהל... ק"י ב מיי פכא מהל...

ק"יא ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ד מנהל... ק"יא ב מיי פכא מהל...

ק"יב ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ה מנהל... ק"יב ב מיי פכא מהל...

ק"יג ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ו מנהל... ק"יג ב מיי פכא מהל...

ק"יד ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ז מנהל... ק"יד ב מיי פכא מהל...

ק"טו ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ח מנהל... ק"טו ב מיי פכא מהל...

ק"טז ב מיי פכא מהל... שבת הלכה ע"ט מנהל... ק"טז ב מיי פכא מהל...

ק"יז ב מיי פכא מהל... שבת הלכה פ"א מנהל... ק"יז ב מיי פכא מהל...

כל יומא דשבתא הוה יתיב וגריס בולי יומא, ההוא יומא דבעי למינח נפשיה קם מלאך המות קמיה ולא יכיל ליה, דלא הוה פסק פומיה מגריסא, אמר מאי אעביד ליה והוה ליה בוסתנא אחורי ביתיה, אתא מלאך המות סליק ובחיש באילני, נפק למיחוי, הוה סליק בדרנא, איפחית דרנא מתותיה, אישתיק ונח ונפשיה, שלח שלמה לבי מדרשא: אבא מת ומוטל בחמה וכלב'ים של בית אבא רעבים מה אעשה? ישלחו ליה *החוך* "נבלה והנח לפני הכלבים, ואב'ך *הנח יעלו ככר או תינוק ומלמלו, ולא יפה אמר שלמה *כי יכלב חי הוא טוב מן האריה המת", ולענין שאילה דשאלנא קדמ'בין-נר קרויה נר, ונשמתו של אדם קרויה נר, מוטב תכבה נר של בשר ודם מפני נרו של הקב"ה: אמר רב יהודה ברביה רב שמאל בר שילת משמיה רב ב'קשו תבנים לגנון ספר קהלת מפני שדבריו סותרין זה את זה, ומפני מה לא גנווהו? מפני שהחלתו דברי תורה וספרו דברי תורה: החלתו דברי תורה דכתיב *מה יתרון לאדם בכל עמלו שעמול תחת השמש ואמרי דבי ר' ינאי תחת השמש הוא דאין לו, קורם שמש יש לו, ספרו דברי תורה דכתיב *סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם* *מאי *כי זה כל האדם? אמר רבי *אלא עור) כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה ר' אבא ב' בהנא אמר שקול זה כנגד כל העולם כולו שמעון בן עזאי אומר ואמרי לה שמעון בן זומא אומר לא נברא כל העולם בולו אלא לצוות לזה, ובמאי דבריו סותרין לזה, אלא לצוות לזה, ובמאי דבריו סותרין לזה, וישבחתו אני את השמחה ובתנב' ולישמחה מה זה עושה, לא קשיא טוב כעם משחוק טוב כעם שכוועם הקב"ה על הצדיקים בעוה"ז משחוק שמשחוק הקב"ה על הרשעים בעולם הזה ורשחוק אמרתי מהלל זה שחוק שמשחוק הקב"ה עם הצדיקים בעולם הבא, וישבחתו אני את השמחה ישמחה של מצוה, ולישמחה מה זה עושה? זו שמחה שאינה של מצוה *ללמדך ישאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך *שיחה ולא מתוך דברים בטלים אלא מתוך דבר שמחה של מצוה שנאמר ועתה קחו לי מנגנ והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה', אמר רב יהודה וכן לדבר הלכה, אמר רבא וכן לחלום טוב, איני והאמר רב גידל אמר רב *כל תלמיד חכם שיושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מד, תבוינה, שנאמר שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי מור עובר אלא מר עובר *אל תקרי שושנים אלא שושנים: לא קשיא הא ברבה והא בתלמיד ואיבעית אמצא הא והא ברבה ולא קשיא הא מקמי דפתח הא לבתר דפתח כי הא דרבה מקמי דפתח להו דרבנן אמר מילתא דבריהותא וברדו רבנן לסוף יתיב באימתא ופתח בשמעתא, ואף ספר משלי בקשו לגנון שהיו דבריו סותרין זה את זה, ומפני מה לא גנווהו? אמרי-ספר קהלת לאו עיינין ואשכחנן טעמא, וכן נמי ליעינין, ומאי דבריו סותרים זה את זה? בתנב' אל תען כסיל כאולתו ובתנב' ענה כסיל כאולתו, לא קשיא הא ברברי תורה הא במילי דעלמא בני הא, וההוא דאתא לקמיה דרבי אמר ליה *אשתך אשתי, ובניך בני אמר ליה רצונך שתשתה כוס של יין? שתה ופקע, ההוא דאתא לקמיה דרבי דייא אהניא ליה צלותיה לרבי דלא לשווייה בני ממוזרי, דרבי כי הוה מצלי אמר *יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתצילני היום מעזי פנים ומעוות פנים, בדברי תורה מצא הוא בני האודית' רבן גמליאל וקא דריש עתידה *אשה שתחל בכל יום שנאמר הרה ויולדת ידו, ליגלג עליו אותו תלמיד, אמר: אין כל חדש תחת השמש, א"ל בא ואראך דוגמתן בעוה"ז נפק אחי ליה תרנגולת, ות' ותיב רבן גמליאל וקא דריש עתידה *אשה שתחל בכל יום שנאמר ונשא ענף ועשה פרי מה ענף בכל יום אף פרי בכל יום, ליגלג עליו אותו תלמיד, אמר והכתיב אין כל חדש תחת השמש, א"ל בא ואראך דוגמתם בעולם הזה, נפק אחי ליה צלף, ות' ותיב רבן גמליאל וקא דריש עתידה *אין כל חדש תחת השמש, אמר ליה בא ואראך דוגמתן בעולם הזה, נפק אחי ליה כמיהין ופטריות ואבלי מילת-נברא בר קורא: *תיר' לעולם יהא אדם ענותן כהלל ואל יהא קפדן כשמאי, מעשה בשני בני אדם שהמרו

הגאון/אוריין ק"ג ב מיי פכא מהל

ק"ד ב מיי פכא מהל ק"ה ב מיי פכא מהל

ק"ו ב מיי פכא מהל ק"ז ב מיי פכא מהל

ק"ח ב מיי פכא מהל ק"ט ב מיי פכא מהל

ק"י ב מיי פכא מהל ק"יא ב מיי פכא מהל

ק"יב ב מיי פכא מהל ק"יג ב מיי פכא מהל

ק"יד ב מיי פכא מהל ק"טו ב מיי פכא מהל

ק"טו ב מיי פכא מהל ק"טז ב מיי פכא מהל

ק"טז ב מיי פכא מהל ק"יז ב מיי פכא מהל

ק"יז ב מיי פכא מהל ק"יח ב מיי פכא מהל

ק"יח ב מיי פכא מהל ק"יט ב מיי פכא מהל

ק"יט ב מיי פכא מהל ק"כ ב מיי פכא מהל

ק"כ ב מיי פכא מהל ק"כא ב מיי פכא מהל

ק"כא ב מיי פכא מהל ק"כב ב מיי פכא מהל

[ג"ל ה']

[יומא סה']

[כדאי פסחים כ"ה דריס [מ']

[קתן מצב קמב:]

[דף כח:]

ס"ז

ס"ח ס"ט

פסחים ק"ו ע"ב

מלקים כ"ג

זיר פסחים ס

[קתן סה:] פסחים ק"ז

מש"כ

→

→

→

→

→

→

→

→

→

→

→

→

רבינו הננאל

רב נסים גאון

העיריות: מהו לכבות בוצינא דנחורא מקמי באיטא בשבתא פ' באיטא שכיב טרע: פתח ואמר אתה שאלתא או דרא הכמתנתך וסוכלתנתך לא דיין שרביך סותרין דברי אביך כו"י ולענין שאילתא דשאלנא חיש נשחטו של אדם היא נרו של הקב"ה שנאמר נר ה' נשט אדם * מוטב תכבה נרו של ב"י מפני נרו של הקב"ה * כלומר אם הוא חולה שיש בו סכנה שרי: אין השכינה שורה אלא מתוך שבהה שנאמר ויהי כנגן המנגן ותהי עליו רוח אלהים * וכן לדבר הלכה והני מילי ברבה אבל בתלמיד לא שכל תלמיד שאין שפתותיו נוטפות מר תבוינה: רבנן רבנן לעולם יהא אדם ענותן כהלל ואל יהא קפדן כשמאי מעשה

אמר רבי פורקן אמר רבי יוחנן אתה שנה לא עשו ישראל צום הכפורים כו': ואב'ך הנח עליו ככר או תינוק ומלמלו: התמצא עיקר המעשה בפרק כירה (דף מג) איתמר מת המיטל בחמה רב יהודה אמר שמואל ופסקו למטה רבי חנינא משפיה דרב אבא מניח עליו ככר או תינוק ומלמלו ובפסקו נטל אדם את בני (דף קצ"ג) אמר לא אבא ככר או תינוק אלא למת בלבד סיכין נלמד כי אותם שמניחין פת על המטרה שהדליקו את הגר עליה כדי שישירו המטרה ממקום עוברין רב על המצות ואומר לעשות כן שלא התירו החכמים להניח ככר אלא למת בלבד ולא לדבר אחר:

בב